

20.04.2010 nr. *01/2845*

Consiliul Superior al Magistraturii

DISPOZIȚIE

**privind intentarea procedurii disciplinare în privința judecătorilor Curții
Supreme de Justiție:**

Ion MURUIANU, Vasile IGNAT, Vasile CHERDIVARĂ

Examinând acțiunile completului economic compus din judecătorii Ion MURUIANU, Vasile IGNAT, Vasile CHERDIVARĂ referitor la încheierea emisă în data de 17.12.2009 la judecarea cererii de revizuire declarată de „Remington Worldwide Limited Ltd” din 09.10.2009 și casarea deciziei Colegiului economic al Curții Supreme de Justiție din 22.01.2009, în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii,

A M C O N S T A T A T :

„Remington Worldwide Limited Ltd”, Gibraltar a depus la Curtea de Apel Economică o cerere de recunoaștere și încuviințare a executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii Judecătoriei Arbitrale a or. Sankt-Petersburg și regiunii Leningrad a Federației Ruse din 24.12.2002 nr. 7455/00 privind perceperea datoriei în mărime de 23 080 000 dolari SUA de la ÎS „ENERGOATOM”, or. Kiev, Ucraina.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 20.04.2004 a fost satisfăcută cererea „Remington Worldwide Limited Ltd”. Instanța a motivat soluția de încuviințare a executării pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii judecătorești străine în privința unei societăți care își are sediul în Ucraina, prin faptul că ÎS „ENERGOATOM”, Ucraina deține patrimoniu în Republica Moldova, exprimată în datoria creditorială a SRL „Raselev-Com” către ÎS „ENERGOATOM”, Ucraina în mărime de 26 000 000 lei.

ÎS „ENERGOATOM”, Ucraina a declarat recurs la 24.06.2004. În argumentarea recursului ÎS „ENERGOATOM”, Ucraina a invocat că prin încuviințarea

executării și pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii judecătorei arbitrale din 24.12.2002, se creează pericolul încasării unei sume mai mari decât cea prevăzută de hotărâre, executarea având loc și în Federația Rusă și în Ucraina; recurentul nu are nici patrimoniu, nici reprezentanțe pe teritoriul Republicii Moldova.

Colegiul economic al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 16.09.2004 a considerat recursul înaintat de ÎS „ENERGOATOM”, Ucraina ca fiind neîntemeiat și pasibil respingerii din motivul că examinarea sub aspectul temeiurilor invocate de recurent a netemeinicii cererii de recunoaștere și încuviințare a executării unei hotărâri străine, nu ține de competența instanței ce examinează cererea de recunoaștere a hotărârii.

ÎS „ENERGOATOM”, Ucraina a înaintat un șir de cereri de revizuire, invocând art. 449(1) lit. c) CPC al RM declarând că au devenit cunoscute unele circumstanțe și fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute anterior, prezentând un șir de acte noi.

Colegiul economic al Curții Supreme de Justiție a respins cererile de revizuire ca fiind inadmisibile.

La 22.07.2008 ÎS „ENERGOATOM”, Ucraina, a depus o nouă cerere de revizuire, invocând art. 449(1) lit. c) CPC al RM și prezentând drept circumstanță esențială faptul că din actul de revizie din 16.07.2004 efectuate la SRL „Raselev-Com” de C.C.C.E.C., rezultă că datoria creditorială a SRL „Raselev-Com” în sumă de 26 000 000 lei față de ÎS „ENERGOATOM”, Ucraina nu este reală. ÎS „ENERGOATOM”, Ucraina nu a cunoscut despre existența actului de revizie, acesta fiind tănuuit de SRL „Raselev-Com”.

Prin Decizia din **22 ianuarie 2009** a Curții Supreme de Justiție, Colegiul Economic în componența Natalia Moldovan, Vasile Ignat, Iurii Șumcov a dispus:

- A admite cererea de revizuire declarată de ÎS "ENERGOATOM" la 22.07.2008. A casa decizia Colegiului Economic al Curții Supreme de Justiție din 16.09.2004
- A admite recursul declarat de ÎS "ENERGOATOM" la 24.06.2004, împotriva Încheierii Curții de Apel Economice din 20.04.2004 pronunțată în cauza economica intentată la cererea "Remington Worldwide Limited Ltd" cu privire la încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii a hotărârii Judecătorei arbitrale a or. Sankt-Peterburg a regiunii Leningrad a Federației Ruse din 24.12.2002 nr. 7455/00.
- A casa încheierea Curții de Apel Economice din 20.04.2004, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță de Curtea de Apel Economică.
- Încheierea nu poate fi supusă căilor de atac.

În pofida faptului că încheierea Curții de Apel Economice din 20.04.2004 a fost casată, **iar cauza a fost remisă spre o nouă judecare**, la data de 22.10.2009 "Remington Worldwide Limited Ltd" depune cerere de revizuire la decizia

Colegiului economic al Curții Supreme de Justiție din 22.01.2009, iar la 30.11.2009 completează cererea depusă cu noi temeuri.

Drept temei de revizuire "Remington Worldwide Limited Ltd" a invocat scrisoarea procurorului secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale, Alexandru Caraman, din 02.12.2009 nr. 18-30/06, potrivit căreia, în urma reluării urmăririi penale au fost efectuate un șir de măsuri îndreptate spre verificarea relațiilor economice cu compania „ALBANY INSURANCE Inc” și ÎS „ENERGOATOM”, în rezultatul cărora s-a stabilit că datoriile SRL „Raselev-Com” față de întreprinderile menționate sunt confirmate documental și reflectate în evidența contabilă a firmei. Revizuiantul mai invocând și adresarea sa la CEDO, în opinia sa decizia din 22.01.2009 încalcă dreptul acestora la un proces echitabil (art. 6 al CEDO). În drept, revizuiantul și-a întemeiat cererea de revizuire în baza art. 449(1) lit. c) CPC al RM.

Prin Încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2009, Colegiul Economic, în componența Ion Muruianu, Vasile Ignat, Vasile Cherdivară a dispus:

- A admite cererea de revizuire declarată de "Remington Worldwide Limited Ltd" la 09.10.2009.
- A casa decizia Colegiului Economic al Curții Supreme de Justiție din 22.01.2009 privind întoarcerea cauzei la rejudecare.
- A respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de ÎS "ENERGOATOM" împotriva deciziei Colegiului Economic al Curții Supreme de Justiție din 16.09.2004 privind menținerea în vigoare a încheierii Curții de Apel Economice din 20.04.2004 pronunțată în cauza economică intentată la cererea "Remington Worldwide Limited Ltd" cu privire la încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii Judecătoriei arbitrale a or. Sankt-Peterburg și regiunii Leningrad a Federației Ruse din 24.12.2002 nr. 7455/00.
- Încheierea nu poate fi supusă căilor de atac.

În susținerea soluției adoptate la 17 decembrie 2009 Colegiul economic a menționat că instanța de judecată emite încheiere de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii, în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute petiționarului anterior. Colegiul economic a reținut că, pronunțând decizia sa din 22.01.2009 instanța și-a întemeiat soluția pe faptul că materialele cauzei nu conțin probe care ar confirma cu certitudine că SRL „Raselev-Com” este debitor al ÎS „ENERGOATOM”. Instanța a considerat circumstanța menționată ca fiind esențială pentru examinarea corectă a cauzei, deoarece datoria creditorială a SRL „Raselev-Com” față de ÎS „ENERGOATOM” a reprezentat pentru Curtea de Apel Economică unica împrejurare în temeiul cărei a fost satisfăcută cererea de recunoaștere și încuviințare a executării silite pe

teritoriul Republicii Moldova a hotărârii străine. La momentul examinării revizuirii, „Remington Worldwide Limited Ltd” a prezentat înscrieri, care se încadrează în prevederile art. 449(1) lit. c) din CPC al RM și potrivit cărora rezultă că SRL „Raselev-Com” are datorii față de ÎS „ENERGOATOM”. Totodată, colegiul economic a menționat că prin decizia Colegiului din 22.01.2009, ilegal a fost remisă cauza la rejudecare, deoarece conform Titlului IV al CPC RM, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești străine nu poate fi condiționată de aflarea bunurilor debitorului pe teritoriul Republicii Moldova. La fel Colegiul economic a reținut că decizia din 22.01.2009 prin care a fost admisă cererea de revizuire, este în contradicție cu jurisprudența CEDO, menționând că Înalta Curte a statuat că prin admiterea cererii de revizuire, întemeiată pe motive cunoscute la momentul examinării pricinii în procedură ordinară și care puteau fi invocate în recurs, se încalcă principiul securității raporturilor juridice și prin aceasta dreptul reclamantului la un proces echitabil, în sensul art. 6 paragraful 1 al Convenției.

Menționez că prin emiterea Încheierii Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2009, Colegiului Economic în componența judecătorilor Ion Muruianu, Vasile Ignat și Vasile Cherdivară a încălcat vădit normele procesuale imperative și a admis exercitarea unei căi de atac neprevăzută de lege.

Astfel, în conformitate cu dispozitivul Deciziei din 22 ianuarie 2009 a Curții Supreme de Justiție s-a indicat expres că s-a admis cererea de revizuire, s-a casat încheierea Curții de Apel Economice din 20.04.2004, cu remiterea cauzei **spre rejudecare** în prima instanță la Curtea de Apel Economică, precum și faptul că **încheierea nu poate fi supusă nici unei căi de atac**. Sintagma „nu se supune nici unei căi de atac” este o prevedere **expresă și imperativă** prevăzută de art. 429 alin. (4) CPC al RM și în privința acesteia **nu se admit careva interpretări**. Totodată, această prevedere imperativă stabilește că hotărârea nu se supune *nici unei căi de atac*, adică **nici ordinare și nici extraordinare**, stabilind obligativitatea rejudecării cauzei de către instanța inferioară.

În speță, Curtea de Apel Economică urma să rejudece cauza având în vedere și acele circumstanțe esențiale pentru judecarea pricinii care au servit ca temei de revizuire conform art. 449 lit. (c) al CPC. Subliniem că respectiva Decizie prin care se admite revizuirea nu se supune căilor de atac și urma ca instanța competentă să rejudece cauza luând în considerare și alte circumstanțe invocate ulterior și care au fost puse la baza Încheierii din 17 decembrie 2009, atât reclamantul cât și pârâtul fiind în drept de a invoca circumstanțe și de a prezenta probe noi.

Reiterăm că este esențial și ține de respectarea principiilor fundamentale într-un stat de drept ca o pricină să fie judecată anume de instanța de judecată legal investită cu asemenea împuterniciri, că căile de atac sunt doar cele expres și exhaustiv prevăzute de lege, că nu poate fi creată o cale de atac suplimentară și

extraordinară la latitudinea unui participant la raporturi juridice procesual-civile. Subliniem că atare mecanisme sunt extrem de periculoase, subminează autoritatea puterii judecătorești în Republica Moldova, creează o situație preferențială pentru unii participanți la procesul civil, sustrăgând cauza de la judecarea de către o instanță ce are normal competența de a judeca pricina și reținând-o în altă instanță și în general lezează grav securitatea raporturilor civile, fapt pentru care Republica Moldova a fost de nenumărate ori condamnată la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în temeiul art. 6 CEDO. După admiterea arbitrară și abuzivă a cererii de revizuire, cu încălcarea normelor imperative la pronunțarea Încheierii din 17 decembrie 2009, Colegiul Economic al Curții Supreme de Justiție a deschis calea unei noi condamnări a Republicii Moldova la CEDO pentru violarea art. 6(1) al Convenției – securitatea raporturilor juridice. Faptul că Colegiul economic a reținut în încheierea sa din 17.12.2009 că prin admiterea neîntemeiată a revizuirii se încalcă prevederile art. 6 al Convenției, dar totodată același Colegiu, prin aceeași încheiere admite o altă revizuire care deja este nu doar neîntemeiată ci și ilegală, fiind depusă cu încălcarea expresă a art. 429(4) CPC al RM, ne vorbește despre faptul că, Colegiul economic în componența **Ion Muruianu, Vasile Ignat, Vasile Cherdivară au comis încălcarea legii cu bună-știință**, adoptând cu bună-știință o hotărâre judecătorească contrară legii, aceste fapte fiind susceptibile să atragă răspunderea prevăzută de art. 307 din Codul Penal.

În argumentarea celor indicate, susțin că revizuirea admisă prin Încheierea din 17 decembrie 2009 a constituit de fapt un recurs, adică o cale de atac expres interzisă de lege fapt indicat și în dispozitivul deciziei. Astfel conform art. 453 alin. (2) CPC *Încheierea de admitere a cererii de revizuire se pronunță în camera de deliberare și se supune căilor de atac o dată cu fondul, în condițiile legii.* În realitate Colegiul economic menționat a admis contestarea încheierii de admitere a revizuirii înainte de examinarea fondului cauzei, care a fost remis spre rejudecare în Curtea de Apel Economică.

Totodată conform art. 429 alin. (4) CPC *Nu pot fi atacate cu recurs deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare ce nu se supun nici unei căi de atac ...* . Judecătorii Curții Supreme de Justiție știu, sau trebuie să știe, aceste prevederi legale și în astfel de circumstanțe consider că Colegiul Economic la data de 17 decembrie 2009, a pronunțat o hotărâre judecătorească vădit ilegală, cu încălcarea normelor procedurii civile, fapt care, considerăm că, urmează a fi examinat sub aspect disciplinar de către Consiliul Superior al Magistraturii și cercetat de Procuratura Generală a Republicii Moldova.

Mai mult, judecătorul Vasile Ignat a făcut parte din ambele complete de judecată, care au emis hotărâri diametral opuse.

Din motivele invocate mai sus, consider că judecătorii Ion Muruianu, Vasile Ignat, Vasile Cherdivară au acționat contrar prevederilor art. 15 din Legea

nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, care dispune că **judecătorii sunt obligați să execute întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției, să asigure ocrotirea drepturilor și libertăților cetățenilor, onoarei și demnității lor, apărarea intereselor societății, înaltă cultură a activității judecătorești, să fie nepărtinitori.** De asemenea, judecătorii sunt datori să se abțină de la fapte care ar putea să discrediteze justiția, să compromită cinstea și demnitatea de magistrat, ori să provoace îndoieli față de obiectivitatea lor.

În același timp, acțiunile judecătorilor Ion Muruianu, Vasile Ignat și Vasile Cherdivară sunt incompatibile cu statutul profesional, deoarece au încălcat grav normele etice referitoare la independența și imparțialitatea judecătorului, precum și obligațiile de a-și îndeplini îndatoririle și funcțiile de serviciu profesionist, competent, de a-și exercita responsabilitățile juridice ce îi revin în măsura în care să se asigure de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, stabilite în art. 2, 3, 5 și 6 din Codul de etică al judecătorului, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 366/15 din 29 noiembrie 2007.

În conformitate cu art. 15 alin. (6) din Legea cu privire la statutul judecătorului și art. 15 alin. (1) din Codul de etică al judecătorului, **neîndeplinirea de către magistrat a obligațiilor sale atrage răspunderea prevăzută de lege.** În acest context, încălcarea obligației de imparțialitate, de a nu interpreta sau aplica neuniform legea, precum și încălcarea gravă a eticii judiciare constituie abateri disciplinare prevăzute de art. 22 alin. (1) lit. a), b) și k) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Prin conduita sa, judecătorii Ion Muruianu, Vasile Ignat și Vasile Cherdivară au prejudiciat prestigiul și imaginea justiției, discreditând sistemul judecătoresc în ansamblu. Mai mult, încălcarea cu bună-știință a legislației procedurale și această depășire a limitelor competențelor profesionale este deosebit de gravă, ținând cont de faptul că puterea judecătorească este un garant al legalității.

Această practică este, de asemenea, incompatibilă cu garanțiile dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În lumina celor expuse, consider că judecătorii Curții Supreme de Justiție Ion Muruianu, Vasile Ignat și Vasile Cherdivară nu și-au îndeplinit îndatoririle și funcțiile de serviciu profesionist, competent, nu și-au exercitat responsabilitățile juridice ce le revin în măsura în care să asigure aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzei în mod echitabil, încălcând astfel grav etica judiciară și obligația de imparțialitate precum și de a nu interpreta sau aplica neuniform legea și, prin urmare, au comis abaterile disciplinare prevăzute de art. 22 alin. (1) lit. a), b) și k) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Mai mult, consider că încălcările menționate nu puteau fi comise decât cu bună-știință și, astfel, judecătorii Ion Muruianu, Vasile Ignat și Vasile Cherdivară au pronunțat, cu bună-știință, o decizie contrară legii.

Din considerentele menționate, în conformitate cu articolelor 21 alin. (1), 22 alin. (1) lit. a), b) și k) din Legea cu privire la statutul judecătorului, în temeiul articolelor 10 alin. (1), 11 și 12 din Legea nr. 950-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la colegiul disciplinar și la răspunderea disciplinară a judecătorilor,

DISPUN :

1. Intentarea procedurii disciplinare în privința judecătorilor Ion Muruianu, Vasile Ignat și Vasile Cherdivară și remiterea materialelor pentru examinare Colegiului Disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii;
2. Sesizarea Procuraturii Generale a Republicii Moldova pentru a verifica existența elementelor infracțiunii prevăzute de articolul 307 din Codul Penal în faptele săvârșite de judecătorii Ion Muruianu, Vasile Ignat și Vasile Cherdivară la examinarea cauzei privind recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii Judecătoriei arbitrale a or. Sankt-Peterburg și regiunii Leningrad a Federației Ruse din 24.12.2002 nr. 7455/00.

Alexandru Tănase
Alexandru TĂNASE
Ministru

Membru al Consiliului Superior al Magistraturii